

Formanden:

Jeg bad om ro for et øjeblik siden; det har ført til, at samtalen er flyttet til sidegangen. Der skal der også være ro.

Tommy Dinesen (SF):

De få ændringsforslag, der er blevet omtalt af hr. Svend Andersen, skal jeg kommentere ud fra, at vi mener, at det er forringelser, der vil ske med hensyn til søfartsuddannelserne i fremtiden, hvis disse forslag bliver vedtaget.

Jeg synes, at det er lidt fantastisk, når hr. Flemming Hansen før har kritiseret SF for ikke at være indstillet på at være med på noget – og vi er meget velvillige her – at opleve, at det er umuligt at få nogle ting og ændringsforslag gennemført.

Det er sådan i dag, at man har en 5-måneders-uddannelse på søfartsskolerne. Den mener man nu skal ned på 5 uger. Det er jo en drastisk nedsættelse, synes jeg nok. Derfor er vi kommet med et ændringsforslag, som umiddelbart er rimeligt, nemlig om, at man starter med 8 uger. Man ved, at arbejdsskader er af så stor betydning til søs i forhold til brancher i land, at det er 28 gange hyppigere at få en arbejdsskade til søs.

Derfor har vi foreslået, at fiskere, hvor der heller ikke kræves nogen uddannelse, også får mulighed for at få en uddannelse, inden de starter til søs. Det kunne bl.a. gøre det, at man redede Sønderborg Søfartsskole.

Vi mener også, at det er forkert at nedlægge søfartsskolen, som det nu bliver gjort. Vi ved, at der var 415 ansøgninger, hvoraf 192 bliver optaget. Når man tænker på, at både ministeren og de borgerlige ordførere op til flere gange har udtalt, at Dansk Internationalt Skibsregister skulle blive den helt store fornyer i dansk søfart, kan man konstatere, at det da er rigtigt, at flere skibe er blevet hjemflaget, men det har ikke givet ret mange flere arbejdspladser, og det er man tilsyneladende heller ikke indstillet på med det, der er sket her.

Industriministeren (Nils Wilhjem):

Til dem, der ikke kender dette forslag i detaljer, skal jeg blot forsikre om, at der absolut ikke er tale om nogen forringelse af uddannelsen. Der er tale om en omlægning af uddannelsen, men en uændret uddannelseslængde.

Over for hr. Svend Andersen skal jeg bare bekræfte, at alt er tilrettelagt med henblik på, at loven får virkning fra den 1. januar 1990, men loven skal nødvendigvis vedtages her i Folketinget.

Endelig til sidst vil jeg gerne kvittere over for hr. Tommy Dinesen, som har været en indædt modstander af Det Internationale Skibsregister med det argument, at beskæftigelsen ville falde. Jeg hørte nu hr. Tommy Dinesen sige, at der ikke er kommet ret mange flere til, men det må jo trods alt bekræfte, at det grundlag, på hvilket regeringen fik gennemført dette forslag, har man også levet op til.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Hvis det, at en start på uddannelser for unge til et dårligt job bliver omlagt fra 5 måneder til 5 uger, ikke er nogen forringelse, har jeg ikke fattet ret meget af, hvad forringelse i det hele taget er. Jeg går ud fra, at når man har brugt skolerne, er det da for at motivere og gøre eleverne klar til at tage de farlige job og gøre dem opmærksomme på, hvad det at sejle til søs drejer sig om.

Med hensyn til det kan vi godt tage den en gang til, for den brugte industriministeren også sidste gang. Jeg synes, at danske skibsredere ville være komplet tåbelige, hvis ikke de hjemflagede deres skibe, når de får et direkte tilskud på godt og vel 400 mio. kr. om året. Det, folk tror, er, at det er skattefritagelse for sømænd, men det er direkte tilskud til skibsrederne. Jeg har aldrig ment, at danske skibsredere er dummere end andre mennesker. Derfor har de hjemflaget, men det har ikke givet så mange nye arbejdspladser, som ministeren vil give det udseende af. Det ligger nogenlunde på samme niveau, som det gjorde, inden man vedtog DIS. Det, der er sket, er, at man har lavet overenskomster med singaporeanere og filippinere, og det er det, man vil fortsætte med, og det er det, der er fordel for skibsrederne.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Jeg forstod på industriministeren, at der var givet besked til skolerne om, at uddannelsen skulle tilrettelægges ud fra den betragtning, at loven ville blive vedtaget. Men det, jeg spurgte om, var, hvordan ministeren havde sikret sig, at